

DECIZIA NR. 10409/23.08.2019

privind soluționarea contestației formulate de

S.C X S.R.L, jud. Vaslui

înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui sub nr.VSG_REG/X20.05.2019 și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr. ISR_REG/X/03.06.2019

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, a fost sesizată de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui, Activitatea de Inspecție Fiscală, prin adresa nr.X/30.05.2019, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr.ISR_REG/X din 03.06.2019 cu privire la contestația formulată de **S.C X S.R.L**, cu sediul în loc. Vaslui, str. X, bl.X, sc.X, et.X, ap.X, jud. Vaslui, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Vaslui sub nr. JX, cod unic de înregistrare X prin avocat X, cu sediul procesual ales la Cabinet de Avocat X, din loc. Vaslui, str. X nr.X, jud. Vaslui.

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere nr.F-VS X privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice și a Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. F-VS X, emise în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-VS X, de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui, Activitatea de Inspecție Fiscală.

Suma contestată este de **S lei**, reprezentând:

- Slei** -impozit pe profit;
- Slei** -taxa pe valoarea adăugată.

Contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr.F-VS X privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice a fost depusă în termenul legal de 45 zile prevăzut de art. 270 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de data comunicării actului administrativ fiscal atacat prin poștă cu adresa nr.X/10.04.2019 respectiv data de **18.04.2019**, conform confirmării de primire anexate în copie la dosarul cauzei, și data depunerii contestației prin poștă, respectiv **17.05.2019**, data poștei, fiind înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui, sub nr. VSG_REG/X din 20.05.2019.

Contestația formulată împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. F-VS X se consideră a fi depusă în termenul legal de 45 zile prevăzut de art. 270 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de data emiterii

deciziei, respectiv 04.04.2019 și data depunerii contestației, prin poștă, respectiv 17.05.2019, data poștei, fiind înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui, sub nr. VSG_REG/X din 20.05.2019.

Contestația este semnată de avocat X, în calitate de împuternicit al **S.C X S.R.L, jud. Vaslui**, conform Împuternicire avocațială seria VS/ÎMP nr. X/2018 din 17.05.2019, anexată în original la dosarul cauzei și poartă amprenta ștampilei în original al Cabinet de Avocat X.

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.268, art.269, art.270 alin.(1) și art. 272 alin.(1) și alin.(2) lit. a) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C X S.R.L, jud. Vaslui, formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr.F-VS X privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice și a Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. F-VS X, emise în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-VS X, de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui, Activitatea de Inspecție Fiscală, obiectul contestației reprezentând suma totală de **S lei**, reprezentând:

-**S lei** -impozit pe profit;

-**S lei** -taxa pe valoarea adăugată.

Cu privire la diferența de impozit pe profit în sumă de **S lei**, și a taxei pe valoarea adăugată în sumă de **S lei** stabilite suplimentar de plată de către organele de inspecție fiscală, **S.C X S.R.L, jud. Vaslui**, invocând prevederile art. 21 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, și art. 24 "din Legea 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată" precizează că "următoarele facturi:

-Factura nr. X - furnizor S.C X-în sumă de S lei, TVA dedus în sumă de S lei, reprezentând pliante, broșuri, pixuri personalizate, agendă personalizată,
-chitanța nr. X-furnizor S.C X-în sumă de S lei, TVA dedus în sumă de S lei ,

-Factura nr. X - furnizor S.C X-în sumă de S lei, TVA dedus în sumă de S lei, reprezentând pliante, servicii prelucrare grafică,

-Factura nr. X - furnizor S.C X-în sumă de S lei, TVA dedus în sumă de S lei, reprezentând prelucrare grafică, pliante, broșuri,

-Factura nr. X- furnizor S.C X SRL- în sumă de S lei, TV dedus în sumă de S lei reprezentând telefon SMARTPHONE IPHONE

-Factura nr. X - furnizor S.C X-în sumă de S lei, TVA dedus în sumă de S lei, reprezentând laptop.

-Factura nr.X -furnizor S.C X- în sumă de S lei, TVA dedus în sumă de S lei, reprezentând telefon SMARTPHONE IPHONE

Reprezintă cheltuieli deductibile, în scopul realizării de venituri din activitatea de comerț en-gross cu produse nealimentare."

Se mai precizează că documentele mai sus menționate au fost întocmite cu respectarea prevederilor legale și îndeplinesc condițiile de documente justificative, potrivit Legii contabilității nr.82/S1, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Se mai precizează că în ceea ce privește prevederile art.4 din "*Contractul de prestări servicii către SC X SRL și S.C X SRL, în care se fac precizări cu referire la Drepturile și obligațiile administratorului, menționându-se că <acesta are la dispoziție telefon, mașină, cheltuieli cu deplasările, diurna, etc>, arătăm că:*

-administratorului S.C X SRL nu i-a fost pus la dispoziție laptop utilizat în scopul realizării de venituri și de operațiuni taxabile, însă este evident necesitatea și utilitatea acestuia pentru obținerea de venituri

-administratorului S.C X SRL i-a fost pus la dispoziție un abonament de telefonie mobile, cu minute și trafic de date incluse, dar nu și telefon, acesta fiind achiziționat în scopul realizării de venituri și de operațiuni taxabile."

În concluzie, contestatoarea solicită admiterea contestației .

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Vaslui, Activitatea de Inspecție Fiscală, au efectuat inspecția fiscală la **S.C X S.R.L, jud. Vaslui**, având ca obiectiv verificarea taxei pe valoarea adăugată pentru perioada 01.01.2015-31.12.2018, a impozitului pe profit pentru perioada 01.01.2015-31.12.2017 și a impozitului pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice pentru perioada 01.01.2015-31.12.2018, inspecție fiscală ce a fost finalizată prin întocmirea Raportului de inspecție fiscală nr. F-VS X care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. F-VS X privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice, prin care s-au stabilit obligații fiscale suplimentare în sumă totală de **S lei**, reprezentând:

-Slei -impozit pe profit;

-Slei -taxa pe valoarea adăugată.

Totodată, organele de inspecție fiscală au emis Decizia nr. F-VS X privind nemodificarea bazei de impunere în ceea ce privește impozitul pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice, pentru perioada 01.01.2015-31.12.2018.

Organele de inspecție fiscală precizează că, **S.C X S.R.L, jud. Vaslui**, în perioada verificată, a efectuat activitatea de prestări servicii către S.C X S.R.L și S.C X S.R.L

Prestarea de serviciu, s-a efectuat în baza a două contracte cu același număr, respectiv nr.1 din data de 01.01.2015, iar conform art. 4 din contract "*Drepturile și obligațiile administratorului*"-acesta are la dispoziție, **telefon**, mașină, cheltuielile cu deplasările, diurna etc.

Se precizează că, conform art.7 "Loialitatea, confidențialitatea", din contract, sunt înscrise următoarele obligații:

"-Administratorul este obligat să-și folosească întreaga capacitate de muncă în interesul societății, comportându-se în activitatea sa ca un bun comerciant;

-Administratorului îi sunt interzise orice activități în beneficiul unor societăți concurente, altor societăți cu același domeniu de activitate sau al unor societăți comerciale care se află în relații comerciale cu societatea ofertantă".

a) În ceea ce privește impozitul pe profit, în urma verificărilor efectuate, pentru perioada 01.01.2015 – 31.12.2017, organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență de impozit pe profit, în sumă totală de **S lei**, aferentă unei baze impozabile în sumă de S lei formată din :

-**S lei**- Factura nr. X emisă de S.C X S.R.L, TVA dedus în sumă de S lei, reprezentând pliante, broșuri, pixuri personalizate, agendă personalizată;

- **S lei** -bon fiscal din 17.02.2015 emis de S.C XS.R.L, TVA dedus în sumă de S lei reprezentând aragaz;

-**S lei** -chitanța nr. 04.02.2015 emisă de S.C X S.R.L, TVA dedus în sumă de S lei, reprezentând c.v factura nr. X

-**S lei** - Factura nr. X emisă de S.C X S.R.L, TVA dedus în sumă de S lei, reprezentând pliante, servicii prelucrare grafică;

-**S lei** -Factura nr. X emisă de S.C X S.R.L, TVA dedus în sumă de S lei, reprezentând prelucrare grafică, pliante, broșuri;

-**S lei** -Factura nr.X emisă de S.C X S.R.L, TVA dedus în sumă de S lei, reprezentând sistem de purificare cu osmoză și mineralizare, filtru mineralizator;

- **S lei** -Factura X emisă de SC X S.R.L, TVA dedus în sumă de S lei, reprezentând boxe, telecomandă, căști;

-**S lei** -Factura nr. X emisă de furnizor S.C X S.R.L, TV A dedus în sumă de S lei, reprezentând telefon SMARTPHONE IPHONE;

- **S lei** -Factura nr.X emisă de S.C X S.A,TVA dedus în sumă de S lei, reprezentând căști Sony;

-**S lei** -Cheltuieli nedeductibile fiscal (Slei aferente anului 2016 + S lei aferente anului 2017) privind amortizarea unui televizor marca UHD UESSKS7S. Se precizează că în luna august 2016, **S.C X S.R.L, jud. Vaslui**, înregistrează în evidența contabilă, în contul 214- suma de S lei reprezentând c/v. factura nrX emisă de S.C X S.R.L (televizor marca UHD UESSKS7S).

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, organele de inspecție fiscală precizează că **S.C X S.R.L, jud. Vaslui**, este înregistrată ca plătitoare de TVA de la data înființării, respectiv 26.08.2014, iar pentru perioada 01.01.2015-31.12.2018, au constatat o diferență în sumă totală de **S lei**, formată din:

- **S lei** - taxa pe valoarea adăugată aferentă facturii nr. X / 16.01.2015 emisă de furnizorul S.C X S.R.L reprezentând pliante, broșuri, pixuri personalizate, agendă personalizată;

- **S lei** - taxa pe valoarea adăugată aferentă bonului fiscal din 17.02.2015 emis de furnizorul S.C X S.R.L reprezentând aragaz;

- **S lei** - taxa pe valoarea adăugată aferentă chitanței nr. X emisă de furnizorul S.C X SRL ;

- **S lei** - taxa pe valoarea adăugată aferentă facturii nr. X / 16.01.2015 emisă de furnizorul S.C X S.R.L reprezentând pliante, servicii prelucrare grafică;

- **S lei** - taxa pe valoarea adăugată aferentă facturii nr. X / 12.04.2015 emisă de furnizorul S.C X S.R.L. reprezentând prelucrare grafică, pliante, broșuri;

- **S lei** - taxa pe valoarea adăugată aferentă facturii nr.X / 02.09.2015 emisă de furnizorul S.C X S.R.L reprezentând sistem de purificare cu osmoză și mineralizare, filtru mineralizator;

- **S lei** - taxa pe valoarea adăugată aferentă facturii nr.X / 01.10.2015 emisă de furnizorul SC X S.R.L, reprezentând boxe, telecomandă, căști;

- **S lei** - taxa pe valoarea adăugată aferentă facturii nr. X / 20.02.2016 emisă de furnizorul S.C XS.R.L reprezentând telefon Smartphone Iphone;

- **S lei** - taxa pe valoarea adăugată aferentă facturii nr. X/ 16.12.2016 emisă de furnizorul S.C X S.A reprezentând căști Sony;

-**S lei** - taxa pe valoarea adăugată aferentă facturii nr. X/28.08.2016 emisă de S.C XS.R.L reprezentând televizor marca UHD UESSKS7S;

- **S lei** - taxa pe valoarea adăugată aferentă facturii nr. X / 09.07.2018 emisă de S.C X S.R.L, reprezentând telefon Smartphone Iphone.

Au fost invocate: art.19 alin.(1), art.21, art.145 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art.19 alin.(1), art.25 alin.(1), art.297 alin.(4) lit.a) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivațiile **S.C X S.R.L, jud. Vaslui**, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

S.C X S.R.L, jud. Vaslui, contribuabil mic, are ca obiect de activitate "*Activități de consultanță pentru afaceri și management*" cod CAEN 7022, capital social 200 lei, codul de înregistrare fiscală X, iar în perioada verificată a avut ca asociați pe d.nul X (90%) și X (10%) și administrator pe d.nul X.

Perioada verificată:

-impozit pe profit	01.01.2015-31.12.2017
-taxa pe valoarea adăugată	01.01-2015-31.12.2018
-impozit pe veniturile din dividende distribuite	

3.1 Referitor la Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. F-VS X, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1 se poate investi cu soluționarea pe fond a acestui capăt de cerere, în condițiile în care prin această decizie nu au fost stabilite obligații fiscale suplimentare urmare inspecției fiscale, iar contestatoarea nu demonstrează vătămarea sa prin emiterea acestui act administrativ fiscal.

În fapt, prin Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. F-VS X s-a dispus nemodificarea bazei de impunere a impozitului pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice, pentru perioada 01.01.2015-31.12.2018, în baza constatărilor înscrise în Raportul de inspecție fiscală nr. F-VS X.

Prin această decizie nu au fost stabilite obligații fiscale suplimentare în urma inspecției fiscale.

În drept, potrivit dispozițiilor art.93 alin.(2), art.131 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

"Art.93

(2) Creanțele fiscale se stabilesc astfel:

a) prin declarație de impunere, în condițiile art. 95 alin.(4) și art.102 alin.(2);

b) prin decizie de impunere emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri. "

Art.131

(1) Rezultatul inspecției fiscale se consemnează, în scris, într-un raport de inspecție fiscală, în care se prezintă constatările organului de inspecție fiscală din punctul de vedere factual și legal și consecințele lor fiscale.

(2) Raportul de inspecție fiscală se întocmește la finalizarea inspecției fiscale și cuprinde toate constatările în legătură cu perioadele și obligațiile fiscale verificate, precum și în legătură cu alte obligații prevăzute de legislația fiscală și contabilă ce au făcut obiectul verificării. în cazul în care contribuabilul/plătitorul și-a exercitat dreptul prevăzut la art.130 alin. (5), raportul de inspecție fiscală cuprinde și opinia organului de inspecție fiscală, motivată în drept și în fapt, cu privire la punctul de vedere exprimat de contribuabil/plătitor.

(3) La raportul de inspecție fiscală se anexează, ori de câte ori este cazul, acte privind constatări efectuate la sediul contribuabilului/plătitorului sau la sediile secundare ale acestuia, cum ar fi procese-

verbale încheiate cu ocazia controalelor inopinate sau de constatare la fața locului și alte asemenea acte.

(4) Raportul de inspecție fiscală stă la baza emiterii:

a) deciziei de impunere, pentru diferențe în plus sau în minus de obligații fiscale principale aferente diferențelor de baze de impozitare;

b) deciziei de nemodificare a bazelor de impozitare, dacă nu se constată diferențe ale bazelor de impozitare și respectiv de obligații fiscale principale;

c) deciziei de modificare a bazelor de impozitare dacă se constată diferențe ale bazelor de impozitare, dar fără stabilirea de diferențe de obligații fiscale principale.

(5) Deciziile prevăzute la alin. (4) se emit în termen de cel mult 25 de zile lucrătoare de la data încheierii inspecției fiscale.

(6) Deciziile prevăzute la alin. (4) se comunică contribuabilului/plătitorului în condițiile art. 47.”

Totodată, potrivit art.268 și art.269 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

“Art. 268 Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit prezentului titlu.

Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.

(3) Baza de impozitare și creanța fiscală stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.

(4) Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de nemodificare a bazei de impozitare prin care nu sunt stabilite creanțe fiscale.

(5) în cazul deciziilor referitoare la baza de impozitare, reglementate potrivit art. 99 alin. (1), contestația se poate depune de orice persoană care participă la realizarea venitului.

(6) Bazele de impozitare constatate separat într-o decizie referitoare la baza de impozitare pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii.

Art. 269 Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestației;

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.

(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat.

De asemenea, potrivit alin.2 din Anexa 2 Instrucțiuni de completare a formularului Decizie privind nemodificarea bazei de impunere din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3707/2015 pentru aprobarea formularului "Decizie privind nemodificarea bazei de impunere", cu modificările și completările ulterioare: "(...)

(2) Formularul Decizie privind nemodificarea bazei de impunere se va completa la finalizarea unei inspecții fiscale generale sau parțiale și va cuprinde obligațiile fiscale pentru care s-a stabilit că baza de impunere nu se modifică, iar creanța fiscală a fost corect determinată.

Așadar, în conformitate cu aceste prevederi legale, în situația în care nu se constată diferențe de obligații fiscale, respectiv se stabilește că baza de impunere a obligațiilor fiscale nu se modifică, creanța fiscală fiind corect determinată, se emite, în baza raportului de inspecție fiscală, decizia privind nemodificarea bazei de impunere, act administrativ fiscal asimilat deciziei de impunere.

În speță sunt aplicabile și prevederile art.280 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

"(1) Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația se respinge fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei."

Cu privire la îndeplinirea condițiilor procedurale, Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015, la pct.9.4 și pct.12.1 lit.d) precizează:

"9.4. În soluționarea contestațiilor, excepțiile de procedură și de fond pot fi următoarele: excepția de nerespectare a termenului de depunere a contestației, excepția de necompetență a organului care a încheiat actul contestat, excepția lipsei semnăturii sau a ștampilei de pe contestație, excepția lipsei de interes, excepția lipsei de calitate procesuală, excepția reverificării aceleiași perioade și aceluiași tip de obligație bugetară, prescripția, puterea de lucru judecat etc.

12.1. Contestația poate fi respinsă ca: (...)

d) lipsită de interes, în situația în care contestatorul nu demonstrează că a fost lezat în dreptul sau în interesul său legitim."

Din documentele anexate la dosarul cauzei rezultă că prin Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr.X, nu au fost stabilite obligații

fiscale suplimentare în urma inspecției fiscale, astfel încât contestatoarea nu demonstrează că a fost lezată în dreptul său în interesul legitim prin emiterea acestui act administrativ fiscal.

Ca urmare, potrivit art.280 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare și pct.12.1 lit.d) din Instrucțiunile aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015, pentru capătul de cerere referitor la Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr.X contestația va fi *respinsă ca lipsită de interes*.

3.2 Referitor la impozitul pe profit în sumă de S lei aferent cheltuielilor nedeductibile fiscal în sumă de S lei și a taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, este investită să se pronunțe dacă în mod corect și legal organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență de taxă pe valoarea adăugată în sumă de S lei și impozit pe profit în sumă de S lei aferent cheltuielilor nedeductibile fiscal în sumă de S lei, în condițiile în care societatea nu prezintă motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază contestația și nu depune niciun document în susținerea cauzei prin care să infirme constatările organelor de inspecție fiscală.

În fapt, urmare verificării documentelor care au stat la baza înregistrărilor efectuate în contabilitate și a declarațiilor depuse de societate, organele de inspecție fiscală au constatat că **S.C X, jud. Vaslui**, în perioada 01.01.2015-31.12.2017, a înregistrat în evidența contabilă cheltuieli nedeductibile fiscal în sumă totală de S lei, pentru care au stabilit un impozit pe profit suplimentar de plată în sumă de **S lei**.

Totodată organele de inspecție fiscală, pentru perioada 01.11.2016-31.12.2018, nu au dat drept de deducere taxei pe valoarea adăugată în sumă totală de **S lei**.

S.C X, jud. Vaslui, deși contestă impozitul pe profit și taxa pe valoarea adăugată stabilite suplimentar de plată prin Decizia de impunere nr.F-VS X privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-VS X, nu prezintă argumente de fapt și de drept și nu aduce motivații bazate pe documente justificative în ceea ce privește suma de **S lei** reprezentând cheltuieli nedeductibile fiscal și pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S lei** (bon fiscal din 17.02.2015- furnizor S.C X S.R.L- în sumă de **S lei** și TV dedus în sumă de **S lei** reprezentând aragaz; factura nr.X , furnizor S.C X S.R.L, în sumă de **S lei** și TVA dedus în sumă de **S lei** reprezentând sistem de purificare cu osmoză și mineralizare, filtru mineralizator; factura nr. X emisă de S.C X S.R.L , în sumă de **S lei** și

TVA dedus în sumă de **S lei** reprezentând boxe, telecomandă, căști; factura nr.X emisă de S.C X S.A în sumă de **S lei**, TVA dedus în sumă de **S lei** reprezentând căști Sony; cheltuieli în sumă de **S lei** (S lei aferente anului 2016 + S lei aferente anului 2017) privind amortizarea unui televizor marca UHD UESSKS7S și taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S lei** aferentă facturii nr. X de achiziție a televizorului.

În drept, în speță sunt incidente dispozițiile art. 269 alin. (1) lit. c) și lit. d) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„art. 269 alin. (1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază”.

coroborat cu prevederile pct. 11.1 lit. b) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, unde se specifică:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca: [...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației”,

Din dispozițiile legale citate mai sus se reține că în contestație societatea trebuie să menționeze motivele de fapt, motivele de drept, precum și dovezile pe care își întemeiază contestația, în caz contrar aceasta urmând a fi respinsă ca nemotivată. Mai mult, având în vedere considerentele Înaltei Curți de Casație și Justiție din Decizia nr. 3250/18.06.2010, se reține că *“motivarea contestației în procedura administrativă se poate face, sub sancțiunea decăderii, în termenul de 30 de zile în care se putea formula și contestația administrativă, iar nedeplinirea motivelor în acest termen duce la respingerea contestației ca nemotivată”*.

Incidente speței sunt și prevederile art. 276 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

„art. 276 Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

coroborate cu prevederile pct. 2.5 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit cărora :

„2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv”.

Se reține că pentru acest capăt de cerere, deși societatea contestatară depune contestația în termenul prevăzut de lege, nu a înțeles să-și motiveze contestația pentru cheltuielile considerate nedeductibile fiscale de către organele de inspecție fiscală în sumă de S lei, pentru care au calculat un impozit pe profit în sumă de S lei (6351leix 16%) și pentru taxa pe valoarea adăugată fără drept de deducere în sumă de S lei, respectiv nu a argumentat, nu a depus niciun document în susținerea propriei cauze și nu a invocat niciun articol de lege în apărarea sa.

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „actor incumbit probatio”, principiul fiind consfințit de prevederile art. 249 și art. 250 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„art. 249 Sarcina probei

Cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege.

art. 250 Obiectul probei și mijloacele de probă

Dovada unui act juridic sau a unui fapt se poate face prin înscrisuri, martori, prezumții, mărturisirea uneia dintre părți, făcută din proprie inițiativă sau obținută la interogatoriu, prin expertiză, prin mijloacele materiale de probă, prin cercetarea la fața locului sau prin orice alte mijloace prevăzute de lege”, precum și de art. 73 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

„art. 73 Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal. (...)”

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatară este cea care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune, una naturală și de o implacabilă logică juridică, este aceea că sarcina probei revine contestatorului.

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatorului, ci un imperativ al interesului personal al aceluia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Se reține că **S.C X, jud. Vaslui**, contestă suma de **Slei** reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar de plată aferent unei baze impozabile în sumă de **S lei**, sumă ce conține și suma de **S lei** reprezentând impozit pe profit

aferent unei baze impozabile în sumă de **S lei**, dar nu aduce motivații bazate pe documente justificative și argumente privind starea de fapt și de drept din care să rezulte o situație contrară față de cea constatată.

Totodată, se reține că **S.C X, jud. Vaslui** contestă suma de **Slei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată, sumă ce conține și suma de **S lei**, dar nu aduce motivații bazate pe documente justificative și argumente privind starea de fapt și de drept din care să rezulte o situație contrară față de cea constatată.

În speță, se constată că prin contestația depusă contestatara nu prezintă motivele de fapt și de drept pentru care se îndreaptă împotriva impozitului pe profit stabilit suplimentar în sumă de **S lei** și a taxei pe valoarea adăugată în sumă de **S lei** [bon fiscal din 17.02.2015 în sumă de **S lei** și TVA dedus în sumă de **S lei**; factura nr. X în sumă de **S lei** și TVA dedus în sumă de **S lei**; factura nr. X în sumă de **S lei** și TVA dedus în sumă de **S lei**; factura nr.16S1/16.12.2016 în sumă de **S lei** și TVA dedus în sumă de **S lei**; cheltuieli în sumă de **Slei** (**S lei** aferente anului 2016 + **S lei** aferente anului 2017) privind amortizarea unui televizor marca UHD UESSKS7S LED 140CM și taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S lei** aferentă facturii nr. X de achiziție a televizorului].

Drept urmare, considerând cele mai sus menționate, documentele existente la dosarul cauzei și prevederile legale incidente în cauză, în temeiul prevederilor art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia "*Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă*", coroborate cu prevederile pct. 11.1 lit. b) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală potrivit căruia:

11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației," urmează a fi respinsă ca nemotivată contestația societății în ceea ce privește impozitul pe profit în sumă de **S lei** și a taxei pe valoarea adăugată în sumă de **S lei**.

3.3 Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei și a impozitului pe profit în sumă de S lei aferent unei baze impozabilă stabilită suplimentar în sumă de S lei

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, este investită să se pronunțe dacă în mod legal organele de inspecție fiscală nu au dat drept de deducere taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei și au stabilit ca și cheltuieli nedeductibile fiscal suma de S lei pentru care au calculat un impozit pe profit în sumă de S lei, în condițiile în care argumentele și documentele

prezentate de societate în susținerea contestației nu sunt de natură să combată constatările organelor de inspecție fiscală

În fapt, organele de inspecție fiscală au stabilit, pentru perioada 01.01.2015 – 31.12.2017, un impozit pe profit datorat în sumă de **S lei** aferent unei baze impozabile în sumă de S lei reprezentând cheltuieli nedeductibile fiscal și nu au dat drept de deducere taxei pe valoarea adăugată în sumă de **3.008 lei** aferentă următoarelor documente:

-Factura nr. X - furnizor S.C X S.R.L. -în sumă de **S lei**, TVA dedus în sumă de **S lei**, reprezentând pliante, broșuri, pixuri personalizate, agendă personalizată;

-chitanța nr. X -furnizor S.C X S.R.L -în sumă de **S lei**, TVA dedus în sumă de **S lei** - c.v factură X ;

-Factura nr. X - furnizor S.C X S.R.L-în sumă de **S lei**, TVA dedus în sumă de **S lei**, reprezentând pliante, servicii prelucrare grafică;

-Factura nr. X - furnizor S.C X S.R.L-în sumă de **S lei**, TVA dedus în sumă de **S lei**, reprezentând prelucrare grafică, pliante, broșuri;

-Factura nr. X- furnizor S.C X S.R.L- în sumă de **S lei**, TVA dedus în sumă de **S lei** reprezentând telefon Smartphone Iphone;

-Factura nr. X emisă de S.C X S.R.L reprezentând telefon Smartphone Iphone, TVA dedus în sumă de **S lei**.

Organele de inspecție fiscală precizează că, **S.C X S.R.L, jud. Vaslui**, în perioada verificată, a efectuat prestări de servicii către S.C X S.R.L și S.C X S.R.L.

Prestarea de serviciu, s-a efectuat în baza a două contracte cu același număr, respectiv nr.1 din data de 01.01.2015, iar conform art. 4 din contract "*Drepturile si obligațiile administratorului*" -acesta are la dispoziție, **telefon**, mașină, cheltuielile cu deplasările, diurna etc.

Se precizează că, în conformitate cu art.7 din contract, "*Loialitatea, confidențialitatea*", administratorul are următoarele obligații:

"-Administratorul este obligat să-și folosească întreaga capacitate de muncă în interesul societății, comportându-se în activitatea sa ca un bun comerciant;

-Administratorului îi sunt interzise orice activități în beneficiul unor societăți concurente, altor societăți cu același domeniu de activitate sau al unor societăți comerciale care se află în relații comerciale cu societatea ofertantă".

S.C X, jud. Vaslui precizează că aceste achiziții "*reprezintă cheltuieli deductibile, în scopul realizării de venituri din activitatea de comerț en-gross cu produse nealimentare,*" și că documentele mai sus menționate au fost întocmite cu respectarea prevederilor legale și îndeplinesc condițiile de documente justificative, potrivit Legii contabilității nr.82/S1, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Se mai precizează că în ceea ce privește prevederile art.4 din "Contractul de prestări servicii către SC X SRL și S.C X SRL, în care se fac precizări cu referire la Drepturile și obligațiile administratorului, menționându-se că <acesta are la dispoziție telefon, mașină, cheltuieli cu deplasările, diurna, etc>, arătăm că:

-administratorului S.C X SRL nu i-a fost pus la dispoziție laptop utilizat în scopul realizării de venituri și de operațiuni taxabile, însă este evidentă necesitatea și utilitatea acestuia pentru obținerea de venituri;

-administratorului S.C X SRL i-a fost pus la dispoziție un abonament de telefonie mobile, cu minute și trafic de date incluse, dar nu și telefon, acesta fiind achiziționat în scopul realizării de venituri și de operațiuni taxabile."

În fapt, în ceea ce privește impozitul pe profit sunt aplicabile prevederile art.17, art.19 alin.(1), art. 21 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare, în vigoare până la data de 31.12.2015, care precizează:

"Art. 17

Cota de impozit pe profit care se aplică asupra profitului impozabil este de 16%, cu excepțiile prevăzute la art. 38."

"Art. 19

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.[...]"

"ART. 21 Cheltuieli

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.(...)"

Începând cu data de 01.01.2016 sunt aplicabile prevederile art.19 alin.(1) și art.25 alin.(1) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

"ART. 19 - Reguli generale

(1) Rezultatul fiscal se calculează ca diferență între veniturile și cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile aplicabile, din care se scad veniturile neimpozabile și deducerile fiscale și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea rezultatului fiscal se iau în calcul și elemente similare veniturilor și cheltuielilor, potrivit normelor metodologice, precum și pierderile fiscale care se recuperează în conformitate cu prevederile art.31. Rezultatul fiscal pozitiv este profit impozabil, iar rezultatul fiscal negativ este pierdere fiscală.

ART. 25 - Cheltuieli

(1) Pentru determinarea rezultatului fiscal sunt considerate cheltuieli deductibile cheltuielile efectuate în scopul desfășurării activității economice, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare (...),

coroborate cu prevederile pct.5 din Hotărârea Guvernului nr.1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

“5 (1) In aplicarea art.19 alin.(1) din Codul fiscal, pentru calculul rezultatului fiscal, veniturile si cheltuielile sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementarilor contabile date în baza Legii contabilității nr.82/S1, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte sume care, din punct de vedere fiscal, sunt elemente similare veniturilor și cheltuielilor.”

Din prevederile legale de mai sus, se reține că, profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile, asupra profitului impozabil fiind aplicată cota de impozit pe profit de 16%.

Astfel veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr.82/S1, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 (art.25) din Codul fiscal.

Cheltuielile care nu sunt aferente realizării veniturilor impozabile nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil.

Legea contabilității nr.82/S1, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la art.6 precizează:

“(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz.”

Potrivit acestor dispoziții imperative ale legii, se reține că, simpla înregistrare în conturile de cheltuieli a unor sume nu este suficientă pentru ca aceste cheltuieli să fie deductibile la calculul profitului impozabil, respectivele sume trebuind să aibă la bază documente justificative întocmite potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune.

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată sunt incidente prevederile art.134 alin.(1) și alin.(2), art.134¹ alin.(1), art.145 alin.(1) și

alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare până la 31.12.2015, potrivit cărora :

„ Art. 134 Faptul generator și exigibilitatea

(1) *Faptul generator reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei.*

(2) *Exigibilitatea taxei reprezintă data la care autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, să solicite plata de către persoanele obligate la plata taxei, chiar dacă plata acestei taxe poate fi amânată.*

Art. 134¹ Faptul generator pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

(1) *Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol.”*

Art. 145

„(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

Incepând cu data de 01.01.2016 sunt incidente prevederile art.291, art.297 alin.(4) lit.a) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“ ART. 291*) Cotele

(1) *Cota standard se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotelor reduse, iar nivelul acesteia este:*

a) 20% începând cu data de 1 ianuarie 2016 și până la data de 31 decembrie 2016;

b) 19% începând cu data de 1 ianuarie 2017 (...).”

Art. 297 Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(...)

(4) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile; (...).”

Față de prevederile legale de mai sus, se reține că dreptul de deducere a TVA este condiționat de utilizarea bunurilor achiziționate în folosul operațiunilor taxabile ale persoanei impozabile, iar justificarea achiziționării ca fiind destinate operațiunilor sale taxabile revine persoanei impozabile din punct de vedere al TVA care a achiziționat bunurile respective.

Totodată, se rețin și considerentele Înaltei Curți de Casație și Justiție cuprinse în Decizia nr.398/16.02.2016, potrivit cărora:

„(...) pentru exercitarea dreptului de deducere trebuie îndeplinite atât condițiile de fond (legate de persoana impozabilă, existența achiziției și

destinației acesteia), cât și de formă (existența unei facturi și conformitatea acesteia cu prevederile art.155 al.5 Cod fiscal).

Referitor la verificarea îndeplinirii condițiilor de fond sunt aplicabile dispozițiile art.49 CPF, potrivit cărora, pentru determinarea stării de fapt fiscale, organul fiscal, în condițiile legii administrează mijloace de probă, putând proceda, printre altele, la solicitarea de informații de orice fel din partea contribuabililor și a altor persoane precum și la administrarea probei cu înscrisuri.

Așadar, contrar susținerilor recurente, deținerea unei facturi fiscale care cuprinde informațiile prevăzute la art.155 al.5 Cod fiscal nu dovedește decât îndeplinirea condițiilor de formă. **Pentru verificarea condițiilor de fond privind realitatea datelor înscrise în factură sau destinația achiziției, autoritatea fiscală poate să ceară informații sau documente contabile suplimentare.**

De asemenea, organul de soluționare a contestației reține că jurisprudența Curții Europene de Justiție, pe care țara noastră, prin Tratatul de Aderare, s-a obligat să o respecte, recunoaște statelor membre dreptul de a solicita dovezi obiective pentru demonstrarea dreptului de deducere a TVA și **obligatia** persoanei impozabile de a demonstra acest drept, și anume la paragraful 23 din cauza C-110/94 INZO se face trimitere la paragraful 24 din cauza C-268/83 ROMPELMAN, unde Curtea a statuat că este **obligatia** persoanei care solicită deducerea TVA **să demonstreze că sunt îndeplinite toate condițiile pentru acordarea deducerii.**

Prin urmare, persoanele impozabile au dreptul să-și deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă intrărilor numai dacă sunt îndeplinite două condiții cumulative, și anume: intrările reprezintă achiziții de bunuri și servicii destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile și au la bază facturi care conțin obligatoriu toate informațiile necesare stabilirii dreptului de deducere.

În aceste condiții, pentru a dovedi că materiale reprezentând pliante, broșuri, biblioraft, hârtie xerox, stich USB și prestările de servicii (listare color, prelucrare grafică autocolant, servicii gravare laser), telefon sunt utilizate, într-adevăr, în folosul operațiunii taxabile, persoana impozabilă este obligată nu numai să dețină factura în care este înscrisă taxa pe valoarea adăugată deductibilă, **ci să și demonstreze că aceste materiale/presări servicii au fost efectiv utilizate în folosul operațiunii taxabile.**

Astfel, organul de soluționare a contestației reține că **simpliciter achiziția a unui bun și/sau serviciu pe numele persoanei impozabile nu constituie și o prezumție a utilizării în scop economic a bunului și/sau serviciului achiziționat**, respectiv pentru desfășurarea unei activități economice care să dea naștere la operațiuni taxabile sau alte operațiuni cu drept de deducere.

În speță sunt aplicabile prevederile art. 5 alin.(1), art. 6, art. 7 alin.(2)-(4), art. 12 alin.(1), art. 14, art.46, art. 64 alin.(1), art.113 și art.131 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare de la data de 01 ianuarie 2016:

"Art. 5.

(1) Organul fiscal este obligat să aplice unitar prevederile legislației fiscale pe teritoriul României, urmărind stabilirea corectă a creanțelor fiscale. "

"Art. 6.

(1) Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale prin utilizarea mijloacelor de probă prevăzute de lege și să adopte soluția întemeiată pe prevederile legale, precum și pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză raportat la momentul luării unei decizii. În exercitarea dreptului său de apreciere, organul fiscal trebuie să ia în considerare opinia emisă în scris de organul fiscal competent respectivului contribuabil/plătitor în cadrul activității de asistență și îndrumare a contribuabililor/plătitorilor, precum și soluția adoptată de organul fiscal în cadrul unui act administrativ fiscal sau de instanța judecătorească, printr-o hotărâre definitivă, emisă anterior, pentru situații de fapt similare la același contribuabil/plătitor. În situația în care organul fiscal constată că există diferențe între starea de fapt fiscală a contribuabilului/plătitorului și informațiile avute în vedere la emiterea unei opinii scrise sau a unui act administrativ fiscal la același contribuabil/plătitor, organul fiscal are dreptul să consemneze constatările în conformitate cu situația fiscală reală și cu legislația fiscală și are obligația să menționeze în scris motivele pentru care nu ia în considerare opinia prealabilă.

(2) Organul fiscal își exercită dreptul de apreciere în limitele rezonabilității și echității, asigurând o proporție justă între scopul urmărit și mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia. "

**"Art. 7. Rolul activ și alte reguli de conduită pentru organul fiscal
[...]**

2) Organul fiscal are obligația să examineze starea de fapt în mod obiectiv și în limitele stabilite de lege, precum și să îndrume contribuabilul/plătitorul în aplicarea prevederilor legislației fiscale, în îndeplinirea obligațiilor și exercitarea drepturilor sale, ca urmare a solicitării contribuabilului/plătitorului sau din inițiativa organului fiscal, după caz.

(3) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului/plătitorului. În analiza efectuată, organul fiscal este obligat să identifice și să ia în considerare toate circumstanțele edificatoare fiecărui caz în parte.

(4) Organul fiscal decide asupra felului și volumului examinărilor, în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege."

"Art. 12. - Buna-credință

(1) Relațiile dintre contribuabil/plătitor și organul fiscal trebuie să fie fundamentate pe bună-credință. "

"Art. 14. - Prevalența conținutului economic al situațiilor relevante din punct de vedere fiscal

(1) Veniturile, alte beneficii și elemente patrimoniale sunt supuse legislației fiscale indiferent dacă sunt obținute din acte sau fapte ce îndeplinesc sau nu cerințele altor dispoziții legale.

(2) Situațiile de fapt relevante din punct de vedere fiscal se apreciază de organul fiscal în concordanță cu realitatea lor economică, determinată în baza probelor administrate în condițiile prezentului cod. Atunci când există diferențe între fondul sau natura economică a unei operațiuni sau tranzacții și forma sa juridică, organul fiscal apreciază aceste operațiuni sau tranzacții, cu respectarea fondului economic al acestora "

"ART. 46 Coținutul și motivarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal se emite în scris, pe suport hârtie sau în formă electronică.

(2) Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie cuprinde următoarele elemente:

- a) denumirea organului fiscal emitent;**
- b) data la care a fost emis și data de la care își produce efectele;**
- c) datele de identificare a contribuabilului/plătitorului și, dacă este cazul, datele de identificare a persoanei împuternicite de contribuabil/plătitor;**
- d) obiectul actului administrativ fiscal;**
- e) motivele de fapt;**
- f) temeiul de drept;**
- g) numele și calitatea persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii;**
- h) semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, precum și ștampila organului fiscal emitent;**
- i) posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestației și organul fiscal la care se depune contestația;**
- j) mențiuni privind audierea contribuabilului/plătitorului."**

"Art. 64. Prezentarea de înscrisuri

(1) În vederea stabilirii stării de fapt fiscale, contribuabilul/plătitorul are obligația să pună la dispoziție organului fiscal registre, evidențe, documente de afaceri și orice alte înscrisuri. În același scop,

organul fiscal are dreptul să solicite înscrisuri și altor persoane cu care contribuabilul/plătitorul are sau a avut raporturi economice sau juridice”.

”Art. 113. - (1) Inspekția fiscală reprezintă activitatea ce are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor în legătură cu stabilirea obligațiilor fiscale de către contribuabil/plătitor, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impozitare și a situațiilor de fapt aferente, stabilirea diferențelor de obligații fiscale principale.

(2) În scopul efectuării inspekției fiscale, organul de inspekție fiscală procedează la:

a) examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului/plătitorului;

b) verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă și fiscală a contribuabilului/plătitorului;

c) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse și, după caz, a descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legislației fiscale;

d) verificarea, constatarea și investigarea fiscală a actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului/plătitorului supus inspekției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor prevăzute de legislația fiscală și contabilă;

e) solicitarea de informații de la terți;

f) verificarea locurilor unde se realizează activități generatoare de venituri impozabile ori unde se află bunurile impozabile;

g) solicitarea de explicații scrise de la reprezentantul legal al contribuabilului/plătitorului sau împuternicitul acestuia ori de la persoanele prevăzute la art. 124 alin. (1), după caz, ori de câte ori acestea sunt necesare în timpul inspekției fiscale, pentru clarificarea și definitivarea constatărilor; [...]”.

Art. 131. - (1) Rezultatul inspekției fiscale se consemnează, în scris, într-un raport de inspekție fiscală, în care se prezintă constatările organului de inspekție fiscală din punctul de vedere faptic și legal și consecințele lor fiscale.

(2) Raportul de inspekție fiscală se întocmește la finalizarea inspekției fiscale și cuprinde toate constatările în legătură cu perioadele și obligațiile fiscale verificate, precum și în legătură cu alte obligații prevăzute de legislația fiscală și contabilă ce au făcut obiectul verificării. În cazul în care contribuabilul/plătitorul și-a exercitat dreptul prevăzut la art. 130 alin. (5), raportul de inspekție fiscală cuprinde și opinia organului

de inspecție fiscală, motivată în drept și în fapt, cu privire la punctul de vedere exprimat de contribuabil/plătitor.”

În conformitate cu normele legale sus-citate organul fiscal trebuie să depună toate diligențele pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului și în acest scop să-și exercite rolul său activ, fiind îndreptățit să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele pe care le consideră utile în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege.

Aceasta implică examinarea în concreto a stărilor de fapt care sunt relevante pentru impunere și prezentarea acestora în conținutul raportului de inspecție fiscală, detalierea modului în care contribuabilul a interpretat din punct de vedere fiscal operațiunile analizate, prezentarea punctului de vedere al organelor de inspecție fiscală față de această interpretare și stabilirea consecințelor fiscale în cazul în care tratamentul fiscal aplicat de contribuabil este contrar dispozițiilor legale aplicabile în materie fiscală.

a) În ceea ce privește cheltuielile în sumă de **S lei** și taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S lei** aferente facturile emise de S.C X S.R.L., jud. Suceava, CUI X , din documentele anexate la dosarul cauzei se reține:

-cu factura nr.X, anexată în copie la dosarul cauzei, **S.C X S.R.L, jud. Vaslui**, achiziționează materiale (pliante- 100 buc, broșuri -50 buc, flyer-200 buc, cărți de vizită-200 buc, pixuri personalizate-50 buc, agendă personalizată-520 buc) în valoare de **S lei** și TVA în sumă de **S lei**;

-cu factura nr.X , anexată în copie la dosarul cauzei, **S.C X S.R.L, jud. Vaslui**, achiziționează materiale (biblioraft- 20 buc, hârtie xerox -10 buc, stich USB-5 buc, listare color A4- 450 buc, prelucrare grafică -1 buc, autocolant -50 buc, servicii gravare laser -1 buc) în valoare de **S lei** și TVA în sumă de **S lei**;

-cu factura nr.X , anexată în copie la dosarul cauzei, **S.C X S.R.L, jud. Vaslui**, achiziționează materiale (pliante- 300 buc, broșuri -150 buc, prelucrare grafică-1 buc, stich USB-6 buc) în valoare de **S lei** și TVA în sumă de **S lei**.

-cu factura nr.X , anexată în copie la dosarul cauzei, **S.C X S.R.L, jud. Vaslui**, achiziționează materiale (flyere - 1.000 buc, prelucrare grafică-1 buc) în valoare de **S lei** și TVA în sumă de **S lei**;

-În Raportul de inspecție fiscală nr. F-VS X, la pag.7/20 și 8/20, organele de inspecție fiscală precizează că "*cheltuielile cu materialele achiziționate de la S.C X SRL- materiale care, conform explicațiilor date de administratorul societății d-nul X, au avut ca scop reclama și publicitatea societății S.C X SRL, nu au putut fi justificate necesitatea efectuării acestor cheltuieli. În lipsa necesității justificate a înregistrării acestor cheltuieli, cheltuielile în sumă de (...) rămân nedeductibile la calculul impozitului pe profit*" și "*Cheltuielile înregistrate în baza facturilor menționate, au fost tratate la control ca cheltuieli nedeductibile, cheltuieli care nu sunt aferente veniturilor înregistrate*".

-În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, în Raportul de inspecție fiscală nr. F-VS X, la pag.11/20, organele de inspecție fiscală precizează că "*Cheltuielile înregistrate în baza facturilor menționate, au fost tratate la control ca cheltuieli nedeductibile, cheltuieli care nu sunt aferente veniturilor înregistrate. La stabilirea diferenței în sumă de S lei (n.e TVA aferentă anului 2015), s-a avut în vedere prevederile Deciziei nr.5 din 15.01.2007, emisă de Înalta Curte de Casație și Justiție -Secțiunile unite care stabilește:*

<taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă și nici nu se poate diminua baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit în situația în care documentele justificative prezentate nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerea TVA> și prevederile art.145 alin.(2) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal: (...). "

-In Raportul de inspecție fiscală nr. F-VS X, la Capitolul VI-"*Discuția finală cu contribuabilul/plătitorul*", pag.18-19/20 organele de inspecție fiscală precizează:"*În evidența contabilă înregistrarea cheltuielilor (cont 628, 6028), s-a efectuat pe baza facturilor. Nu există alt document care să facă dovada efectuării operațiunilor, în ce constă această publicitate și scopul, având în vedere că societatea obține venituri din comerț en-gross (comercializarea de sacoșe din plastic personalizate) și din activitatea de consultanță pentru afaceri și management. D.p.d.v fiscal, nu este suficientă deținerea facturilor de achiziție de bunuri emise de furnizor (aspect de formă) ci trebuie demonstrată și realitatea operațiunilor înregistrate în evidența contabilă (aspect de fond) cu documente justificative care să susțină prestarea efectivă în cadrul activității proprii desfășurate în scopul realizării de venituri impozabile prin situații de lucrări, sau orice alte documente corespunzătoare, semnate, întocmite, avizate, aprobate de persoanele împuternicite în acest sens și care se fac responsabile de respectarea prevederilor legale."*

-În Referatul nr.AIF-VS X privind propunerile de soluționare a contestației, organele de inspecție fiscală precizează:"*Organul fiscal a stabilit obligații suplimentare de plată la TVA în sumă totală de Slei din care suma contestată S, astfel:*

-S lei diferența TVA deductibilă-aferentă cheltuielilor nedeductibile cu reclama și publicitate efectuate în scopul popularizării firmei:

- S lei diferența TVA deductibilă-aferentă achizițiilor considerate la control care nu sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile(două telefoane smartphone).

(...)

Din facturile menționate în contestație s-a presupus că suma contestată a fost parțială astfel:

-la impozitul pe profit, din total diferență în sumă de Slei (suma din Decizia de impunere), suma contestată este în sumă de S lei;

-la TVA din total diferență în sumă de S lei (suma din Decizia de impunere), suma contestată este în sumă de S lei;

Prin urmare, societatea contestă suma de S lei dar, nu aduce nici un document nou în susținerea cauzei. Obiecțiunile formulate în contestație sunt aceleași obiecțiuni formulate în prezentarea punctului de vedere în scris la proiectul la raportul de inspecție fiscală.

Toate cheltuielile tratate ca nedeductibile din punct de vedere fiscal sunt prezentate în anexa1 și tratate în Raportul de inspecție fiscală.

(...)

In ceea ce privește cheltuielile tratate ca nedeductibile, despre care societatea susține că echipa de inspecție fiscală a apreciat-o ca nefiind justificată, facem precizarea că societatea prezintă ca argument o interpretare personală a bazei legale care a stat la baza stabilirii diferențelor de impozit pe profit și TVA din Decizia de impunere nr.F-VS X și Raportul de inspecție fiscală nr.X.

Referitor la documentele noi depuse de contestatar în susținerea cauzei

Nu au fost depuse documente noi în susținerea cauzei."

Se reține că, în baza facturilor emise de S.C X S.R.L, jud. Suceava, CUI X , contestatoarea a înregistrat, în perioada 2015-2017, în contul de cheltuieli (cont 628-Alte cheltuieli cu serviciile executate de terți și cont 6028-Cheltuieli privind alte materiale consumabile) achizițiile de materiale (pliante, broșuri, biblioraft, hârtie xerox, stich USB) și prestări servicii (listare color, prelucrare grafică autocolant, servicii gravare laser), în sumă de S lei (S lei+ S lei +S lei+ S lei) și a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei (S lei+ S lei + S lei + S lei).

În speță sunt aplicabile și prevederile art. 21 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare, în vigoare până la data de 31.12.2015, care precizează:

"ART. 21*) Cheltuieli

(2) Sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri și:

(...)

d) cheltuielile de reclamă și publicitate efectuate în scopul popularizării firmei, produselor sau serviciilor, în baza unui contract scris, precum și costurile asociate producerii materialelor necesare pentru difuzarea mesajelor publicitare. Se includ în categoria cheltuielilor de reclamă și publicitate și bunurile care se acordă în cadrul unor campanii publicitare ca mostre, pentru încercarea produselor și demonstrații la punctele de vânzare, precum și alte bunuri și servicii acordate cu scopul stimulării vânzărilor;"

Se reține că, cheltuielile deductibile ale unui contribuabil sunt considerate cele efectuate în scopul desfășurării activităților economice. Astfel sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri și **cheltuielile de**

reclamă și publicitate efectuate în scopul popularizării firmei, produselor sau serviciilor, atât timp cât acestea îndeplinesc câteva cerințe, respectiv întocmirea unor înscrisuri care să aibă calitatea de document justificativ în cauză, deci o regulă valabilă și în cazul achiziției materialelor și obiectelor promoționale sau de prezentare.

Motivul deductibilității cheltuielilor de reclamă și publicitate este unul simplu: la rândul lor, ele sunt efectuate în scopul realizării de venituri ale companiei, contribuind la creșterea vânzărilor companiei, deci a profitului ei.

Efectuarea acestor cheltuieli trebuie să se structureze pe existența unui contract scris; în subsidiar, obiectul contractului respectiv trebuie să facă posibilă identificarea distinctivă a formelor pe care le îmbracă cheltuielile de reclamă și publicitate, prin stipularea clară a acestora, nu la modul generalist, fără a neglija nici cuantificarea materială, bănească a acțiunilor care urmează a fi efectuate în acest sens.

Așadar, se încadrează în categoria cheltuielilor deductibile de reclamă și publicitate, la determinarea profitului impozabil cheltuielile efectuate în scopul popularizării firmei în baza unui contract scris.

Astfel, serviciul de reclamă și publicitate trebuie să fie efectuat de către o firmă specializată în baza unui contract scris, iar finalitatea acțiunilor să fie creșterea vânzărilor firmei. Contractul încheiat cu o societate/companie trebuie să aibă ca obiect prestarea serviciilor de reclamă și publicitate și să prevadă toate produsele și serviciile achiziționate ca parte a efortului de marketing și publicitate.

Se reține că **S.C X S.R.L, jud. Vaslui**, a înregistrat materialele folosite "*pentru reclamă și publicitate*", direct în contul de cheltuieli 6028-Cheltuieli privind alte materiale consumabile, și nu în contul 623-Cheltuieli de protocol, reclamă și publicitate.

Se reține că **S.C X S.R.L, jud. Vaslui**, nu a prezentat nici în timpul inspecției fiscale și nici la dosarul cauzei, documente justificative privind cheltuielile de reclamă publicitate .

Din coroborarea textelor de lege mai sus citate se reține că în materia impozitului pe profit legiuitorul a prevăzut că sunt deductibile cheltuielile de reclamă și publicitate, dacă realitatea cheltuielilor se poate justifica în orice moment, prin reflectarea acestora în contabilitate pe bază de documente justificative.

Din documentele aflate la dosarul cauzei confirmă că petenta nu a prezentat pentru justificarea deductibilității acestor cheltuieli documente justificative întocmite conform prevederilor legale invocate și nici documente din care să reiasă că materialele achiziționate de la S.C X S.R.L au fost folosite pentru reclamă și publicitate și în folosul operațiunilor taxabile.

Având în vedere cele mai sus menționate, documentele existente la dosarul cauzei, prevederile legale incidente în cauză, precum și faptul că petentul nu aduce argumente de fapt și de drept sau documente justificative

care să combată constatările organelor de inspecție fiscală, în mod corect și legal organele de inspecție fiscală au stabilit că sumele înregistrate în contabilitate ca și cheltuieli privind materialele achiziționate de la S.C X S.R.L în sumă de **S lei** și taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor achiziții în sumă de **S lei** sunt nedeductibile fiscal.

b) În ceea ce privește cheltuielile reprezentând telefon Smartphone Iphone în sumă de **S lei** și taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S lei** aferente facturii nr. X emisă de S.C X S.R.L precum și taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S lei** aferentă facturii nr. X emisă de S.C X S.R.L, organele de inspecție fiscală, în Raportul de inspecție fiscală nr. F-VS X precizează că aceste achiziții nu au fost efectuate în scopul realizării de venituri impozabile și totodată în scopul realizării de operațiuni taxabile.

Se reține că în anul 2016 contestatoarea a înregistrat pe cheltuieli deductibile suma de **S lei** și a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S lei** aferentă facturii nr. X emisă de S.C XS.R.L reprezentând telefon Smartphone Iphone, iar în anul 2018 a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S lei** în baza facturii nr.X emisă de S.C X S.R.L reprezentând telefon Smartphone Iphone .

Din Contractul de management nr. X din 01.01.2015, încheiat între S.C X S.R.L "*denumită în continuare SOCIETATE*", și **S.C X S.R.L, jud. Vaslui** în calitate de "*ADMINISTRATOR*", anexat în copie la dosarul cauzei, precum și din Contractul de management nr. X din 01.01.2015, încheiat între S.C X S.R.L "*denumită în continuare SOCIETATE*", și **S.C X S.R.L, jud. Vaslui** în calitate de "*ADMINISTRATOR*", anexat în copie la dosarul cauzei, rezultă că obiectul contractului este "*SOCIETATEA încredințează ADMINISTRATORULUI organizarea, conducerea și gestionarea activității sale, pe baza unor obiective și criterii de performanță, contra cost, plata serviciului urmând a se efectua potrivit celor convenite prin prezentul contract*".

La art.4 lit. e)-"*DREPTURILE ȘI OBLIGAȚIILE ADMINISTRATORULUI*" din Contractul de management nr. X din 01.01.2015, încheiat între S.C X S.R.L "*denumită în continuare SOCIETATE*", și **S.C X S.R.L, jud. Vaslui** în calitate de "*ADMINISTRATOR*" precum și din Contractul de management nr. X din 01.01.2015, încheiat între S.C X S.R.L "*denumită în continuare SOCIETATE*", și **S.C X S.R.L, jud. Vaslui** în calitate de "*ADMINISTRATOR*", este precizat:"e) **folosința unui telefon, din dotarea societății;**" iar la art.7 este precizat:"*ADMINISTRATORUL este obligat să-și folosească întreaga capacitate de muncă în interesul societății, comportându-se în activitatea sa ca un bun comerciant*".

Nu poate fi reținută afirmația contestatoarei precum că "*administratorului S.C X SRL i-a fost pus la dispoziție un abonament de telefonie mobile, cu minute și trafic de date incluse, dar nu și telefon, acesta fiind achiziționat în scopul realizării de venituri și de operațiuni taxabile.*", motivat de faptul că la art.4 lit e) din Contractul de management nr. X din

01.01.2015 se precizează că administratorul, în speță **S.C X S.R.L, jud. Vaslui are dreptul la folosirea unui telefon din dotarea societății** (S.C X S.R.L respectiv S.C X S.R.L).

În ceea ce privește contestarea bazei impozabile în sumă de S lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, aferentă facturii nr.X/9.05.2017 emisă de S.C X S.R.L., reprezentând c/v laptop, organele de inspecție fiscală precizează în Referatul nr.AIF-VS X privind propunerile de soluționare a contestației: "*Factura nr. X -furnizor SC X SA-în sumă de S lei, TVA dedus în sumă de S lei, reprezentând laptop-enumerată de societate și contestată, nu a stat la baza stabilirii diferențelor suplimentare la impozitul pe profit și TVA.*"

Menționăm că la dosarul contestației societatea contestatoare nu a prezentat documente care să combată constatările organelor de inspecție fiscală și să demonstreze contrariul, iar actul administrativ fiscal contestat a fost motivat de organele de inspecție fiscală pe baza documentelor prezentate de societate în timpul controlului precum și pe constatările proprii în virtutea rolului activ pe care-l au organele de inspecție fiscală.

De asemenea, potrivit prevederilor art.73 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

"Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal".

În concluzie, având în vedere cele arătate mai sus, reiese foarte clar că la examinarea stării de fapt fiscale pentru stabilirea bazei de impunere, organul fiscal trebuie să aibă în vedere la motivarea, în fapt și în drept, a tuturor prevederilor legale incidente în speță, precum și documentele justificative și evidențele financiar -contabile și fiscale care constituie mijloace de probă și sunt relevante pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale.

Astfel, ținând cont de principiul de drept "*actori incumbit probatio*", cel ce face o propunere înaintea judecății trebuie să o dovedească, el fiind cel care solicită recunoașterea unui drept, se reține că simpla susținere a unității, în lipsa unor dovezi și documente prezentate de contestator, nu este de natură să combată constatările organelor de inspecție fiscală.

Având în vedere cele mai sus menționate, documentele existente la dosarul cauzei, prevederile legale incidente în cauză, precum și faptul că petentul nu aduce argumente de fapt și de drept sau documente justificative care să combată constatările organelor de inspecție fiscală, în mod corect și legal organele de inspecție fiscală au stabilit că sumele înregistrate în contabilitate, ca și cheltuieli privind materialele, în sumă totală de S lei (S lei + S lei), sunt cheltuieli nedeductibile fiscal, pentru care au calculat un impozit pe profit suplimentar de plată în sumă de **S lei** (S lei x 16%), și nu au dat drept de deducere taxei pe valoarea adăugată în sumă de **S lei** (S lei + S lei + S lei), urmând a se respinge contestația, *ca neîntemeiată*, pentru impozitul pe profit în sumă de **S lei** și taxei pe valoarea adăugată în sumă de **S lei**, în conformitate

cu prevederile art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“(1) Prin decizie contestația poate fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă”, coroborate cu prevederile pct. 11.1 lit. a) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015, care precizează că:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat; [...]”

Pentru considerentele învederate și în temeiul art. 279 alin. (1) și alin.(5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct. 11.3 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.741/2015, Directorul General al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași,

DECIDE:

1. Respingerea ca neîntemeiată, a contestației formulate de **S.C X S.R.L, jud. Vaslui** împotriva Deciziei de impunere nr. F-VS X privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-VS X, de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui, Activitatea de Inspecție Fiscală, pentru suma totală de **S lei**, reprezentând:

- S lei** -impozit pe profit;
- S lei** -taxa pe valoarea adăugată.

2. Respingerea ca nemotivată, a contestației formulate de **S.C X S.R.L, jud. Vaslui** împotriva Deciziei de impunere nr. F-VS X privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-VS X, de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui, Activitatea de Inspecție Fiscală, pentru suma totală de **S lei**, reprezentând:

- S lei** -impozit pe profit;
- S lei** -taxa pe valoarea adăugată.

3. Respingerea ca lipsită de interes, a contestației formulate de **S.C X S.R.L, jud. Vaslui** împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. F-VS X, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-VS X, de

Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui, Activitatea de Inspecție Fiscală.

În conformitate cu prevederile art. 273 alin. (2) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii se poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Vaslui.

DIRECTOR GENERAL